

הגל החדש הצרפתי – סוף שנות ה – 50
ז'אן לוק גודאר, קלוד שברול, אריק רוהמר, ז'אק ריווט

1959, שנה של התפרצות. הגל החדש, ביטוי למפנה דרמטי בקולנוע,
שהתחיל במקביל לשיאו של הניאו – ריאליזם בשנת 1948, המשיך להתגבש
עד שנות ה – 60.

1958 – 1960, 60 במאים יוצרים את סרטם הראשון הלילתי. חלק מהסרטים שברו מוסכמות קולנועיות:

- השתחררות כלכלית, תימאטית וצורנית, פעמים אלתורים במשחק.
- רוב הסרטים הופקו בעזרת חברים, בהתנדבות ובמשאבים קטנים.
- הצילום במקרים רבים ברחובות עם מצלמה מהכתף, ללא תפאורה ואיפור
- ציוד מינימלי
- תאורת מינימום.
- חלק גדול מהסרטים – סרטים אישים עם חותמת אישית חזקה של במאי הסרט.

תופעה זו נקראה "הגל החדש". יוצרי הזרם הושפעו מהניאו – ריאליזם, מהקולנוע של ברגמן, פליני, אנטוניוני, בונואל ועוד.

- אלכסנדר אסטרוק – מפרסם הגיגיו כי לא רחוק היו שבו כל אחד לממש את הפוטנציאל של המדיום ככלי ביטוי של רעיונות ורגשות – מצלמה עט.
- 1952, אסטרוק מתחיל להפיק סרטים.
- רח'ה ואדים, "אלוהים ברא את האשה" – עיסוק עדין מתירני ולא פורנוגרפי במיניות האשה (בריג'יט ברדו) הסרט זכה לשיעורי צפייה גבוהים, כנראה בגלל המיניות, יחד עם זאת, הוכיח כי ניתן לעשות סרט אישי ומסחרי מחוץ למסגרות ההפקה הכלכליות והגדולות ששלטו בצרפת.
- ז'אן פול מלוויל – משלב בין מסו רות קולנועיות מנוגדות, קולנוע אישי המשוחרר מאילוצים מסחריים, לצד הצלחה כלכלית – ללא ויתור על השלמות הטכנית והמורכבות הקולנועית – השפיע על הפריצה הקולנועית של הגל החדש.

• 1951

– אנדרה באז'ן, מייסד את הביטאון "מחברות הקולנוע" ומזמין את החמישה מעלה להצטרף. מניחים את התשתית לקבלת הקולנוע החדשני להם במאמרים.
במקביל, קבוצה נוספת עם אלן רנה וכו' – מ – 1946, עוברת תופעה דומה.
נקראים בפי גודאר "הגדה השמאלית של הגל החדש", בשל נטיות יותר אוונגארדיות.

- מרבים להתעסק בנושאים קטנים
- הגל החדש יצא לרחוב, מצלמה על הכתף, ללא תאורה, שני שחקנים על רקע של קיר – והסצינה מצולמת, המראה הסופי של הסרט היה לא מלוטש, אך נבע מבחירת הבמאי – הג'אמפ קאט של גודאר בחלל ואלן רנה בזמן.

(הניאו - ריאליזם, צלמו ברחובות, אך לעיתים תפקד הרחוב כאולפן - סגרו רחובות, גשם ממכוניות, תאורה כבדה, תנועות מצלמה חלקות ואפילו אפקטים מיוחדים)

- אימצו את שיטת הניאוריאליזם - עבודה ללא כוכבים